

[Industriministeren]

Ankenævnets pligt til at opkræve gebyr for en klage til nævnet fremgår af § 7, stk. 2, i Industriministeriets bekendtgørelse nr. 737 af 6. november 1991, jf. § 7 i lov om Industriministeriets Erhvervsankenævn.

Ankenævnet anser klager, der angår afgørelser truffet efter de særlige tavshedspligtsbestemmelser i realkreditloven, bank- og sparekasseloven, lov om Københavns Fondsbørs, lov om forsikringsvirksomhed m.fl., for omfattet af klageadgangen til ankenævnet efter de enkelte love, jf. lov om Industriministeriets Erhvervsankenævn § 1.

Siden december 1990 har ankenævnet administreret gebyrreglen således, at der for klager og afslag på begæring om aktindsigt efter forvaltningslovens kap. 4 ikke opkræves gebyr.

I den sag, der er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet, vedrørende Thorkild Sevelsted udtalte ankenævnet følgende i svaret til Folkeetingets Ombudsmand:

»... Efter en fornyet gennemgang af sagen, og navnlig efter at klageren i skrivelse af 8. februar 1992 har præciseret sit formål med klagen, finder Erhvervsankenævnet, at klagen må forstås således, at klager kun ønsker, at ankenævnet skal tage stilling til, om han som part i sagen har krav på aktindsigt og krav på udsættelse af sagens afgørelse efter reglerne i forvaltningsloven. Da klageadgangen i det således foreliggende tilfælde må betragtes som beroende på forvaltningsloven, ikke på lov om forsikringsvirksomhed, skal der i overensstemmelse med skrivelsen fra Industriministeriets departement af 7. december 1990 ikke afkræves klageren gebyr.

Ankenævnet har derfor samtidig hermed medelt klageren, at gebyret snarest vil blive tilbagebetalt.

Det tilføjes, at der efter ankenævnets opfattelse skal betales gebyr, hvis klagen senere udvides, således at ankenævnet skal tage stilling til rækkevidden af Finanstilsynets tavshedspligt efter lov om forsikringsvirksomhed § 240, jf. herved nævnets skrivelse til ombudsmanden af 31. oktober 1991 (Deres j.nr. 1991-625-31)...«.

Ombudsmanden fandt herefter ikke at burde foretage videre vedrørende dette spørgsmål.

Det er ankenævnets opfattelse, at klager til nævnet, der vedrører den materielle lovgivning, som er omfattet af nævnets kompetence –

bank- og sparekasseloven, realkreditloven, børslovgivningen og forsikringslovgivningen m.fl. – er gebyrpligtige, medens klager, der vedrører afslag på aktindsigt efter forvaltningsloven kap. 4, er gebyrfri. I sidstnævnte type sager frafalder eller tilbagebetales gebyr, såfremt det skulle vise sig, at opkrævningen har været fejlagtig.

Jeg er indstillet på at foretage en ændring af bekendtgørelsen med henblik på en klargøring af dette gebyrspørgsmål.

Spm. nr. S 838

Til *kommunikationsministeren* (6/5 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke muligheder der er inden for lovens rammer for at ændre P & T til et aktieselskab?«

Svar (18/5 92):

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Post- og telegrafvæsenet består i dag af Generaldirektoratet for P&T samt af følgende virksomheder: Telestyrelsen og postvæsenet. Styrelsesordningen for P&T er fastlagt i lov nr. 307 af 10. juni 1976 og i cirkulære nr. 92 af 10. juni 1991.

Postvæsenet skal i henhold til postloven udføre en række postale tjenesteydelser, og det er kun postvæsenet, der i P&T's organisation udfører egentlig driftsmæssig virksomhed. Efter min bedømmelse kan det derfor kun for postvæsenets vedkommende komme på tale at overveje en omdannelse til aktieselskab.

Da postvæsenet udgør en del af P&T, der er en statsvirksomhed, kan en omdannelse af virksomheden til aktieselskab efter aktieselskabsloven ikke ske inden for de nuværende lovgivningsmæssige rammer. En omdannelse af postvæsenet til aktieselskab forudsætter særskilt lovgivning.

Spm. nr. S 839

Til *kommunikationsministeren* (6/5 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om P&T's fremtidige konkurrencesituation set i lyset af EF's bestræbelser for at skabe fri konkurrence i det indre marked?«